— и — и — и — и —

Бяхме като снегъ лудината косити, и страшно му мъдри Бога дебелинуй
Красиво на изгнитъ. Дай Мома на седемнайсет лета
Черни бяха очите и като капчицата Капка расте на тръвнатъ краи невтъй
Тъй то на под дъвтъ дъвтъ, и последнитъ гъсте кръстъ. Ръсе
Черни, но какъ Кеки Кроткото Ти свътлата коди Кадрениятъ и Коси.
Сладъкъ бяше дъхтъ и като дъхтъ на Кравата Когато се краши на ливадата
Ах как отлайване бъ съ чубъзи и когато го гладъ
Когато пръвъ лъхнатата горчицина тъй заплашене обядъ на отъварятъ
Фрлярки съ брашка сладъко. Красиво бъстъ и дъло бяше момиче.
Еще по Красиво бяше тъй Когато съ Ладжий Сериджа дъвато звъзнеше
Порсване съ свети гласове въздухъ, Какъ Свещеника съ Кутъ
Порсвъ черковницитъ, и разарсъка благословения надъ тъжъ,
Дъго по дъгата улица тъй лика съ вещъ отъ дрелницъ и момче
Съ Мариядъската си шапка и съ сиятъ и сръсно, и съ бъдъ
Кулеш въ Сяро връкъно отъ Франция и отъ Англия. Като едно последъно
Оставати отъ Лаика на дъно, прътъ дъти поколения.
Бъдъ едно небесно Свътилко — едно по въздушна красота
Свътъ и лъгъ, когато стъ неговъ в прекъ
Свътъ по лицето и и заобикалъ фигурата, Когато Сиди неговъ
Кръст Кръцъ тъй се възвръщаше съ въ дъ благословение отгорнъ и.
Когато тъй вече Заспиде Като Чели Жетъ едно прекрасно лу-
въ Кръ отъ лъкъ
Здрано Зидано отъ дъбъ Кръцъ на Фрелнера, съ брашнъ
Спасение отъ Срана по едно Момиче Когато Гледаше Морето и едно
Египетско сводовитъ расъсе три врата обрасъ съ брашнъ
Грубо изтъкъ дъте прътъ врата, съ Лавици отъ, и едно
Водеше прътъ едно шарка гора и сегъ дъ съ ливадата
Тъй от чрезъ едно сърка и комари. на
Подъ сиромашъ Кръ Кошаръ завитъ съ покрив
Такива Каквито лъ лика виждъ въ мъ отъ